

saa velvillig til Forslaget. Der er herved aabnet en virkelig Mulighed for, at vi kunne faa det realiseret. Jeg vil ogsaa bringe ham min bedste Tak for de mange gode Oplysninger, han fremkom med angaaende Privilegierne, deres Historie og Udvikling og angaaende de privilegerede Blades Stilling. Vi fik navnlig 3 Ting at vide, som have stor Interesse. Den første Ting var, at Indenrigsministeriet allerede i 1864 var betænkt paa at indføre en ny Ordning af de offentlige Kundgørelser og paa, at denne Ordning skulde være nøje den, som min Medforslagsstiller og jeg nu her have foreslaaet. Det giver en betydelig Styrke til vort Forslag. Det andet, vi fik at vide, var, at den røde Traad i de tidligere Regeringers Opfattelse af de privilegerede Blades Stilling og disse Blades egen Opfattelse af deres Stilling var ren og skær Højrepolitik og intet som helst andet. Saa længe vi havde Højreministerier, blev det opfattet som selvfølgelig, at de privilegerede Blade kæmpede for Højrepolitikken. Saaledes saa Regeringen derpaa, og vi erfarede jo gennem det højst interessante Andragende, som de privilegerede Blade indgave i 1884—85, at saaledes saa ogsaa disse Blade derpaa. Den Gang kunde de privilegerede Blade samles om et „Gud forbyde, at vi nogen Sinde skulde faa et Venstreministerium“, men Tiden har udviklet sig saaledes, at dette „Gud forbyde“ ikke mere kan samle de privilegerede Blade i Danmark, og det forekommer mig, at dette maa være et memento til Højre og et memento til det ærede Medlem for Randers (Poul Rasmusen), som paa Højres Vegne førte Ordet i Dag.

Naar han talte imod den Ordning, vi have foreslaaet, og i det væsentlige altsaa for Bibeholdelsen af den gamle Ordning, vil det maaske være nok at minde om, at medens denne Ordning var Højre saa behagelig tidligere, maa han jo være forbedret paa, at hvis den gamle Ordning bibeholdes, vender sig det, der tidligere var behageligt, til noget ubehageligt for det ærede Medlem og hans Parti. Derfor forstaar jeg ikke, at han nu ikke har mindste Lyst til at komme bort derfra. Det er ganske vist, at naar Forholdet er, som det tidligere var, at der er et rent politisk Forhold mellem Ministeriet og de privilegerede Blade, kan det vanskeligt blive anderledes i Fremtiden, og da vi nu have faaet et Venstreministerium og forhaabentlig ville beholde det i lang Tid, kunde det være, at Højrepressen vilde komme til at lide under Ordningen, som den nu er, og

til at bøde for, hvad godt de have haft tidligere. Det synes mig derfor, at det maatte være en Spore for det ærede Medlem til at ønske at komme til en ny og bedre Ordning.

Endvidere oplyste den højtærede Minister os om noget, som har den allerstørste Betydning, nemlig om de privilegerede Blades Værdi. Vi have nu fra Administrationen faaet bekræftet, hvad jeg allerede formodede i mine første Udtalelser i Dag, at der er intet, der begrunder en reel Værdi for de eksisterende Bladprivilegier. De ere rent personlige, de lyde paa „indtil videre“, og jeg er ganske enig med den ærede Minister i, at det vilde være fuldstændig irrationelt, om det, at en Mand havde faaet en Begunstigelse, der lød paa hans Person og paa „indtil videre“, og at han havde haft den i en vis Aarrække, skulde ved Fratagelsen af Begunstigelsen begrunde et Krav paa en stor Erstatning af Statskassen. Det vilde være ganske irrationelt ikke alene paa dette Omraade, men ogsaa paa mange andre Omraader. Der er altsaa ikke i de bestaaende Bladprivilegier nogen Hindring for at komme til en forstandig Ordning af de offentlige Bekendtgørelser. Jeg understreger dette, fordi jeg derefter ikke kan tro andet, end at det maa kunne lykkes at enes om et Forslag, der hugger det gamle System paa dette Omraade itu og sætter et nyt og bedre i Stedet.

Jeg skal nu ganske kort give Tilsvaret til de ærede Talere, der foruden den højtærede Minister have haft Ordet. Maa jeg begynde med at sige et Par Ord om en Ting, som alle Talerne, ogsaa for Resten den højtærede Minister, have berørt, nemlig den finansielle Virkning af Forslaget. De ærede Medlemmer for Holbæk Amts 4de Valgkreds (Krabbe) og Randers Amts 2den Valgkreds (Poul Rasmusen) mente, at den finansielle Virkning af Forslaget vilde være meget uheldig, idet de gik ud fra, at enten maatte Forslaget medføre betydelige Udgifter for Statskassen, eller ogsaa vilde det fremtidig blive dyrere at faa de officielle Bekendtgørelser indrykkede. Jeg tror i saa Henseende at kunne berolige de ærede Medlemmer. Jeg har som Fagmand nogen Indsigt i, hvilke Indtægter og Udgifter der kan blive ved et Blad, og jeg tror at kunne forsikre, at ved en fornuftig Administration, hvad jeg ikke tvivler om, at den nuværende højtærede Minister som gammel Bladmand vilde sørge for, vilde de Indtægter, der vilde komme, være fuldt tilstrækkelige til at dække Udgifterne.